

Ο Θάνος Μικρούτσικος, αυτή η εμβληματική μορφή του μαχόμενου πολιτισμού, ο άνθρωπος που τραγούδησε για την Μακρόνησο και τα βάσανά της, δεν υπάρχει πια. Μας έκανε να αγαπάμε πάνω από όλα τον «άνθρωπο που τον μποδίζουν να βαδίσει», μας κάλεσε να μείνουμε όρθιοι όταν «οι σημαίες ήταν κάτω στις λεωφόρους που παρελάσαμε», μας προέτρεψε να είμαστε απείθαρχοι στα όριά μας κάθε φορά «χορεύοντας πάνω στο φτερό του καρχαρία». Ήταν αυτός που έβαλε μέσα στα λαϊκά σπίτια τον Μαγιακόφσκι και τον Μπίρμαν, τον Χικμέτ και τον Ελευθερίου, αλλά και ο άνθρωπος που αντιμετώπισε την πορεία προς τον θάνατο με θάρρος και αξιοπρέπεια που διδάσκει.

Ο Θάνος Μικρούτσικος δεν ήταν απλά ένας μεγάλος μουσικός. Ήταν ένας ανήσυχος άνθρωπος, ένας τολμηρός ανανεωτής της μουσικής και της φόρμας της, ένας μαρξιστής διανοούμενος, ένας κομμουνιστής καλλιτέχνης που του αξίζει μια θέση δίπλα στον Βίκτορ Χάρα και σε όλους τους ανθρώπους που με την τέχνη τους μας γέμισαν ιδανικά και αξίες, έπλασαν τη συνείδησή μας, γέμισαν τις καρδιές μας, στήριξαν τους αγώνες μας, άνοιξαν δρόμους στην σκέψη μας, μας δυνάμωσαν για να συνεχίσουμε.

Καλό ταξίδι σύντροφε Θάνο...

Γραφείο τύπου ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.